

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega razvidnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino pisane hit. 8, II. nadst. Odprište reklamacije so prosto poštnine.

„V edinosti je moč!“

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob četrkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obujno izdanje stane: za eno mesec . f. — 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . f. — 90, za šest mesecev . f. — 1.80, za leto . f. — 3.60. Na naročbo brez priložne naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 3 nč.

Iščim naročnika!

Bližamo se koncu leta in mnogo čestitih naših naročnikov je na dolgu z naročnino ne le za zadnje četrtletje, nego tudi za več časa, da celo za vse leto. Naročniki so jedina naša zaslomba ter je odvisen obstoj in napredek našega lista od rednega plačevanja naročnine. Prosimo torej vse naše čestite naročnike, ki niso še plačali naročnine do konca leta, naj to prej ko mogoče, a najkasneje do 15. t. m. storijo, ker nam je do takrat urediti svoje račune s tiskarno.

Zajedno izrekamo nado, da nam dosejani naročniki ostanejo zvesti tudi v bodočem letu ter da nam pridobijo obilo novih naročnikov, da nam bode možno razširiti naš list z novim letom v dnevnik.

Uredništvo. Upravištvo.

Čudna politika.

Naša „Triesterica“ je obljubila nedavno, da se hoče v bodoče čisto baviti s prepričkom med italijansko in slovensko stranko, potem pa da hoče v poznejših časih izjaviti svoje mnenje, kako bi mogli priti do sporazumljenja omenjeni stranki.

Ta sklep nemškega lista tržaškega je bil gotovo hvalevreden, kajti skrajni čas je res že, da bi „Triesterica“ jela resno poštovati mnenje in argumente s obeh strani, kajti do sedaj je bilo nje do bro hotno oko obrneno le na laško strani, na našo stran pa so bile obrnene le nje — brce. Le tu pa tam — kadar je bila posebno dobre volje — nam je prizanašala z brkami, zadovoljiva se s tem, da nas je le ubadala s drobno živanko.

Tako je bila stara tradicija pri naši ljubi „Triesterici“ in le veseliti se moramo, ako je ta list res prišel do spoznanja, da tudi inferiornega Slovence bole istotako brce kaj tudi ubadljaji s iglo.

Istotako hvalevredno je, da ni ostalo pri samih besedah, ampak da je res začela izpolnjevati svojo dano obljubo.

V sinočnji svoji številki bavi se „Triesterica“ sopes s prepričkom med Italijani in Slovani, v kar sta jej dali povod sadnji interpelaciji grofa Alfreda Coroninija in poslanca Kluna.

Z interpelacijo grofa Coroninija se „Triesterica“ noče baviti, ker jej je slog te interpelacije preoduren; pač pa posvečuje ves uvodni članek interpelaciji posl. Kluna, primerjajoč isto s interpelacijo Spiničeve z dne 17. m. m. in hoteč dokazati veliko načelno nasprotje med trditvami obeh interpelantov.

Spinič da je trdil, da ni nikake razlike med konservativnimi in radikalnimi Italijani glede na iredentizem, dočim pripoznava Klun, da je tudi med Italijani patrijotov.

Le počasi, ljuba „Triesterica“! Tu ni nikakega nasprotja, ampak popolno soglasje! Ko je posl. Klun govoril o italijanskih patrijotih, gotovo ni mislil na voditelje nam nasprotne stranke, ampak na širšo in na vseh nasilstvih večinoma nedolžno maso; a gospod Spinič, govoreč o iredentizmu Italijanov, istotako ni mislil na to širšo maso sploh, ampak na one politikone, kateri s najgusnejšimi sredstvi delajo takozvano „javno mnenje“.

Tako je razumeti Kluna in Spiniča — in menimo, da se ta dva gospoda, kakor sta si sicer v nasprotju se svojimi nazori, v tem pogledu ujemata popolnoma.

Ali „Triesterica“ si je vendar vtepla v glavo, da je se svojo paralelo s Klunom pobila Spiniča in se Spiničem Kluna. In v svoji zadovoljnosti, da je tako srečno dognala svoj „dokaz“, pozvala je na svojo desno stran poročko „L'Istria“, da v lepem in posebno naglasnem soglasju s tem listom obsodi postopanje naših poslancev, označivši to postopanje kot denuncijatorično in težeče po tem, da se istrebi italijanski življ Slovanom na korist.

Res divno je začela „Triesterica“ vršiti svojo najnovejšo nalogo: razmotrivati o vzrokih prepira med Italijani in Slovani. Kakor se volk nikdar ne more isebiti svoje nravi, tako tudi „Triesterica“ ne more zapustiti svojega krivičnega stališča glede razmerja med obema strankama; oni, ki zahtevajo svoja prava, so denuncijantje, oni pa, ki odrekajo ta prava večinoma prebivalstva, so pa najlojalnejši in najzmernejši ljudje — prave nedolžne ovčice.

Odločno moramo protestovati proti podtikanju, češ, da hočejo Slovani istrebiti italijanski življ. O ne, gospoda, mi nočemo istrebiti nikogar, ker privedimo vsakomur in od sra človeka dostojno življenje, istotako pa ne dopustimo nikdar, da drugi istrebijo nas, ker hočemo živeti naroda dostojno življenje. Istrebiti pa bi hoteli ono nestrpnost gospodovalnih krogov italijanskih, katere zastuplja vse naše življenje, izvivajoč na jedni strani grdo objestnost, na drugi pa neopisno ogorčenost na vneboupijočih krivicah.

Uprav lapidarnimi potezami je „Triesterica“ proti koncu svojega včerajšnjega članka označila, kako si misli sporazumljenje med obema strankama: zadovoljijo naj se na obeh straneh s tem, kakor je do sedaj. Čujte le, da se uverite:

bratje, da se je njihovo število skróilo za jedno glavo.

Pepček je prišel spet domov, a oče mu je spet s cepcem preslikal hrbet, da je bil višnjevi in rdeči in da se je Pepček bolan valjal po svoji postelji ter mlo stokal. Ko pa je ozdravel, sprevidel je spet ničnost tega sveta in razposlal prošnje zaporedoma v vse bližnja semenišča: sprejeti ga ni hotelo nijedno . . .

Tedaj pa je dobil bel listič, da mora tokom osmih dni stopiti v aktivno vojsko za dobo treh let. V tej silni zadregi prosil je končno še v preponizni red očetov Minoritov v D. In glej čudo, očetje Minoriti, katerih se ni dosegla vest o Pepčkovih potepuštvi, so ga sprejeli ter mu dali pribežališče. Nu, ne za dolgo! —

Nesreča — ali káli? — je hotela, da ga je že prvi mesec zadela Amorjeva puščica iz oči dražestno koketne Dunajčanke, sobarice v nekem hotelu. Naš ubogi Pepček je gnil in umiral za njo in neko noč izginil za vselej iz samostana. — Poiskal si je na to službico pisarja; da bi si mogel prihraniti

— — — na ta način ni moči priti do sporazumljenja, ker je konservativnega mišljenja — in to je prečudno — najtilo na italijanski strani, katere poslednja bi rada ohranila stare sporočene odnošaje dotlej, dokler is odnošajev ne nastane neizogibna potreba kake spremembe.“

Tako je napisano v nemški „Triesterici“ dne 30. novembra 1894 po Kristovem rojstvu. Italijani naj obdržijo torej vso oblast, Slovani naj se mirno zadovolje s doseženo krivico, pa bode mir! Tako „sporazumljenje“ bilo bi pač jako jednostavno, in „Triesterica“ naj le hitro vzame patent na to svojo izumitev. Hvala lepa na takem konservativizmu, ki bi hotel na vse večne čase ohraniti in utrditi najgorostnejšo krivico! Radi verujemo, da je takov „konservativizem“ po volji italijanske gospode. Prav ima nemški list, da v takem smislu ni konservativnega mišljenja med nami Slovani. Kako neki, saj ne mislimo na národní samomor!

Konec omenjenega „Triesteričnega“ članka je pa naravnost klasičen: čudi se namreč, da italijanski zastopniki ne reagirajo v parlamentu na take interpelacije, ki so jako podobne mladočelški „obstrakciji“.

Čemu neki, saj reagirajo njih slepi somišljeniki dovolj na — ulici. A mi vas vprašamo: kdo v nemirja javnost bolj, — ali oni, ki v parlamentu, torej po postatni poti, izraža svoje želje in pritožbe, ali pa oni, ki na ulici in nezakonitimi sredstvi demonstrirajo proti vladini naredbi?!

„Triesterica“ se sploh v svojem članku nikakor ne more izviti iz samega začudenja: vse jej je čudno kar koli atore naši poslanci. „Čudno so jej naše težnje in „čud a“ jej je naša „politika“. Uboga „Triesterica“, ker ne vé, da je naša „čudna politika“ — že je res čudna — le posledica s res čudne politike onih, katerih načela zastopa uprav ljuba „Triester Zeitung“. Nam pa se ne vidi nič čudno, da se „Triester Zeitung“ čudi naši „politiki“.

O dvojezičnih napisih.

Interpelacija posl. Kluna in tovarišev v seji državnega zbora dne 28. min. m.

Dunajski listi so dne 28. min. m. priobčili nastopno brzojavno poročilo:

„Trst, 26. novembra. Včeraj dopoldne so se pred nekaterimi dnevi v notranjem poslopu okrajnega sodišča v Piranu pribite dvojezične tablice na brzojavno povelje

nekaj denarja in se oženil s nagajivo, a vdano mu sobarico, stradal je ter se trudil in dela kot stroj.

Zaman. — Sobarico mu je nakrat prevzel topničarski podčastnik, — njega pa so po odgonu poslali v vrsto vojakov prostakov. Ko je presedel svojo kazen, tedaj je začel loviti po L. so svojim dvobarvnim suknom in namazanim jezikom sra nežnega spola nižjih vrst. In imel je pri tem sres prav don-juansko srečo! —

Tudi tetka Julija, ki se je prišla v Kamnik ter se še vedno ni mogla potolašiti in vnovič omožiti, ga je začela vabiti ter mu dajala smeraj dosti drobiša, katerega je Pepček z drugimi devami poganjal po grlu.

Tako je minulo poldrugo leto. —

(Dalje prih.)

V spomin petdesetletnice

pesnika Šimona Gregorčiča.

Spisala hvalčna učenka.

Bilo mi je tedaj kakih 10 let, a spominjam se dobro, kakor da je bilo včeraj,

političnega oblastva odstranile in nadomestile z jedino italijanskimi napisi. To odredbo je italijansko prebivalstvo pozdravilo s velikim veseljem. Kakor poroča „Piccolo“, je politično oblastvo odredilo, da brez izrednega povelja se ne sme ničesa preminjati na sedanjem stanju. Pripisuje se ta vseh prizadevanju isterskih poslancev, katere sta na Dunaju opozorila, da zagotovila, dana Coroninijemu klubu, ne dopuščajo nobenega poostrenja gledé dvojezičnih tablic.“

V drugem odstavku omenjene brzojavke se poroča, da poslanec Bartoli v „Piccolu“ sporeka občno razširjeno mnenje, kakor bi bila vlada koncem oktobra izjavila, da je razobeženje dvojezičnih tabel v Piranu le začasna naredba, in konstatuje, da je vlada s začetka vedno naglašala, da se mora varovati voljva vlade.

V nekaterih pokrajinskih listih se pa poroča, da je okrajni sodnik Macolin dal odstraniti dvojezične table na povelje višjega deželnega sodišča v Trstu in jih zameniti s jednojezičnimi, in da je ta naredba vzbudila mejo slovenskim prebivalstvom veliko razburjenje. Tudi se poroča, da se je v Tržiču zgodilo nekaj podobnega kakor v Piranu.

Neki dalmatinski list poroča, da je odredbo pripisovati vnanjemu in v tem slučaju popolnoma neutemeljenemu vplivu. Pa bodi kakor koli, to bilo je gotovo, da velja isto načelo enakopravnosti za notranje kakor za vnanje stvari.

To je gotovo jako nevaren precedens, ki bode ohranjenje reda jako oteževal in slabil državno vez, če bode vlada razvajala tiste, k so se kazali kot nemirneži in od sebe pehala pa tiste, ki so bili vedno zvesti državi in Najvišji vladarski rodbini in so najmočnejša obrana na jugu proti vnanjim aspiracijam, in jim tako kazala, da je preziranje plačilo za zvestobo.

Zatorej interpelantje vprašajo njini eksco-lenci, gospoda ministra notranjih stvarij in pravosodja:

1. So se li res odpravili dvojezični napisi v notranjem okrajnosodnega poslopuja v Piranu in nadomestili s jednojezičnimi?

2. Na čevag ukaz se je to zgodilo?

3. Kako se to vjema s izjavo, dano italijanskim poslancem in od Bartolija potrjeno, da v varstvo vladne avtoritete ima ostati, kar je višje deželno sodišče odredilo?

4. Mari visoka vlada ne ve, da valed očitnega podpiranja italijanske manjšine se mora čutiti slovensko prebivalstvo istrsko, velika večina dežele, po pravici razžaljeno in da se na ta način ne da doseči mir v Istri, katerega jednako odkritosrečno želé slovenski in italijanski domoljubi?

Na Dunaju, dne 28. novembra 1894.

kako so se pomenkovale kobaridske ženice: Pomolčev gospod pride k nam za kapelana! („Pri Pomolčevih“ so pravili rojtni hiši pesnikov.) In dobre ženice niso mogle prehvaliti dobrote in milobe novega kapelana. Naravno, da sem se tudi jaz kot tedanja učenka veselila svojega bodočega učitelja: komaj sem čakala njegovega prihoda.

Moje želje so se izpolnile kmalu: nekega jesenskega dne so se odprla vrata šolske sobe in vstopil je visokostasen, bled, mlad duhovnik. „Hvaljen bodi Jezus Kristus“, a on nam je odgovoril prijazno: „Na veke, amen!“

Odmolviši skupno molitev, položil je nek zavitek na mizo s pripomnjo: „Tu-le sem Vam prinesel knjigo „Stare in nove zaveze“ in jo podarim onemu, ki zna najbolje krščanski nauk“. Vsi smo molčali, on pa je jel pregledovati neke listine in je pozval naposled deklico Marijo M. Toda tudi na ta poziv se ni oglašil nikdo, kar je nepotilo našega sedaj toli proslavljenega pesnika Šimona Gregorčiča do vprašanja: „Ali ni v šoli Marije M.“ Naposled se je vendar ujunila

PODLISTEK.

Ribičeva Jelica.

Vaškdanji prisori izna malomestja; — spisal Fr. Kosar.

(Dalje.)

In zopet je prišla nekega zimakega popoldne plakati Julija. Vrstarju, polalepemu „koslu“ je stienila vedno kaj drobnega v pest „za ubogo“, — danos pa je začutil celo par debelih. Hlital je klicat Generosa.

In Generosus je priakakljaj na svojih suhih, kratkih nogah v sobo za tujce. In urejevala sta nemotena neke važne popirje tako dolgo, da se je storila noč. Ko pa je raznašal oče Servasij po hodnikih svetilke ter začel tudi v sobo tujcev, tedaj so se začuli iz nje h kratu trije vskliki. Servasiju je padla svetilka na kamenita tla ter se razbila; ko je na njegov krik prihitelo mahoma še iz bližnjih celic z lučmi par častitih očetov, stal je sredi tiste sobe že samo brat Generosus bled, uničen . . .

Drugo jutro pa so zapisali samostanaki

Napisi na Primorskem.

Poslanci grof Alfred Coronini in tovariši so v seji poslanske zbornice dne 28. t. m. stavili naslednjo interpelacijo:

Postopanje visoke vlade v avstrijsko-ilirskem Primorju je prouzročilo mnogo tožb in pritožeb, ne da bi se bila s tem dosegla prememba političnega sistema. Narobe. Kar je vlada zadnji čas storila in kar se dela, je tako, kakor da hoče vzpodbujati centrifugalne elemente in sama uničiti pri ondodnem prebivalstvu zadnje ostanke ugleda in avtoritete, katere še ima.

Predno se je izvršila naredba glede dvojezičnih uradnih napisov na Primorskem, se je pred očmi vladnih organov, prav kakor svoj čas v Lombardiji in v Benetkah, prouzročilo neko neopravičeno vznemirjenje prebivalstva, in uprizoril odpor zoper vladno naredbo, kateri odpor je baje imel biti legagen, ki pa se je prevrgel v punt in bil fakično škodljiv imetju, osebni varnosti in javnemu miru in redu.

Te po javnih organih uprizorjene demonstracije so napotile vlado, da se je odkrito in povsem formalno ob zasramujočem posmehu pouličnega občinstva umaknila. Podrejeni organi pa menda niso zadovoljni s tem porazom vlade, oni nadaljujejo izvrševati sistirano naredbo, da se morajo potem vnovič in s še večjim eklatom umakniti.

Glasom časniških poročil so se v Piranu še-le po 31. oktobru v notranjih prostorih sodnega posloppja napravili dvojezični napisi, pa na pritožbo ondodnega municipija zopet odstranili. Takisto so se glasom časniških poročil v notranjih prostorih sodnega posloppja v Trzinu pred kratkim napravljani dvojezični napisi zopet odstranili.

Tako postopanje vlade pozdravljajo demonstrantje z zasramovanjem, dobromisleče prebivalstvo, ki ima še kaj vere v državo, pa to zelo žalosti.

V interesu države in dinastije je zadnji čas, da opusti vlada svoje klaverno postopanje in krene na druga pota, ako sploh misli da je to deželo ohraniti monarhiji.

Z ozirom na to si dovoljujejo podpisanci vprašati celokupno ministerstvo:

1.) Ali so vesti o napravi in zopetni odpravi dvojezičnih napisov v notranjih prostorih sodnih posloppj v Piranu in v Trzinu istinite?

2.) Ako so, koliko časa misli visoka vlada to, čutila jednega celega naroda žalečo nedostojno igro nadaljevati in kdaj misli provokacijam vladnih organov konec narediti?

Na Dunaju, 28. novembra 1894.

Alfred Coronini, dr. Gregorčič, dr. Ferjančič, dr. Klaič, Spindler, Biankini, dr. Laginja, dr. Gregorec, Perič, Kušar, Nabergoj, Seichert, Spindler, Schwarz, dr. Lang, Hájek, Formánek, dr. Dyk, Kaftan, dr. Engel, Adámek, Rozkošný, dr. Fanderlik, dr. Záček, Svozil, Hoch, dr. Dostal, Romanczuk, Troll, dr. Lueger, dr. Scheicher, Jax, Schlesinger.

Politiške vesti.

Volilna preosnova. Včeraj je aboroval odsek za volilno preosnovo. Minister za notranje stvari Markiz Bacquehem je razmotrival posvetovanja zaupnih mož, katerim

dotična deklica toliko, da je ustala oglašivati se. „Pojdi k meni — povabil jo je prijazno gospod duhovnik ter jej rekel potem, podarivši jej knjigo: „Vidiš, to je lepo, da se tako pridno učiš verouka.“

Deklica se je vrnila vaa sredna na svoje mesto, a velečastiti gospod duhovnik oavojil si je na mah naša otroška arca. Neka posebna milina odsevala mu je iz oči in vae njegovo vedenje bilo je toli prikupljivo, da si ga nehoté moral začeti ljubiti. Jas n. pr. sem ga ljubila toli iskreno, da sem poljubovala ona mesta v katekizmu, na katera mi je pokazal s prstom, hotevši opozoriti me na iste ter opominjati me, da jih čitam posebno pridno. Spominjam se kaj živo, kako je bilo, ko so nekatere izmed nas določili za prvo sv. obhajilo. Med izbranimi sem bila tudi jaz. Poučeval nas je gospod dekan. Prvi dan sem se napotila tudi jaz s drugimi otroci k gosp. dekanu, drugega dne pa sem zopet ubrala pot k gospodu — kapelanu. Ta poslednji pa je, pogledši me začuden, opomnil: „Zakaj si prišla k meni, sedaj moraš zahajati k gospodu dekanu.“ Jas pa sem mu odgovorila boječe

posvetovanjem je nedostajalo zveze se stran-kami. Razprave so sicer dovele do pozitivnega vspeha, ne pa do pozitivnega zakonskega načrta. To ni res, da ne bi bila vlada mogla izpolniti dane obljube. Vlada je nastopila sedanje pot, katero niso samo koalirane stranke pripoznale korektno. Z vseh strani se je pripoznalo, da je umeatno ustvariti zastopstvo delavcev. Premisljati je le še o tem, ali bi ne kazalo vseti v poštev tudi druge predstavitelje dela in omike. Na to so zastopniki raznih strank izražali svoja mnenja. Prihodnja sejo v torek. To poročilo se glasi dokaj optimistično, dočim objavlja današnji „Slov. Narod“ brzojavko s Dunaja, da stoje jako slabo šanse za volilno preosnovo.

Različne vesti.

Imenovanji Višje deželno sodišče tržaško imenovalo je pravna vežbenika Antona Podreko in Antona Colombisa brezplačnima avskultantom na Primorsko.

Razpisane zdravniške službe. Mestni magistrat na Reki razpisuje natečaj za tri mesta pomožnih zdravnikov v tamošnji bolnišnici. Služba je dvoletna; plača 560 glđ. na leto, prošnje do konca t. m.

Za nedolžne družine radi isgrediv dne 12. novembra t. l. na velikem trgu zaprtih došli so našemu upravnistvu sledeči nadaljni darovi: Ivan Hribar iz Ljubljane 5 glđ., Iv. Marija Votovac 5 glđ., V. Ašček 1 glđ., M. Krže 1 glđ., J. Martinovič 2 glđ., Valentin Živio 2 glđ. — V imenu obdarjencev srčna hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabral je g. Šuban pri Sokolovih plesnih vajah 7 glđ. 80 nvč., katere so darovali in sicer po 50 nvč.: R. Luckmann, Bogomil Žagar, Ichmi M. H.; Kukanja Anton 30 nvč.; po 20 nvč.: Čergol, Vidmar, I. Anderlič, Slovanka, Žiberna, Šerbič, Ivan Ivančič, Juraj Marasovič, R. T., C. B., Nazarij Grišon in Adolf Baycon; Ante Furoli 15 nvč.; po 10 nvč.: Vidmar, Kračman, Fermeo, A. Sozel, Skodir, Ivan Kovačič, I. Kranjo, Široc, I. St., Kaifeš, Kertern, Taučer, Duša, Srček, Kovačič, Ščuka Františka, A. Monfredo, Kunigunda, Edo Švaicer, Pradaritt, Luzdorfer, Krt, Kocol, Fran, Anton Košmerlj, Suppre, Zelen, Franjo Grill in N. Fut; po 9 nvč.: N. N. in N. N.; po 5 nvč.: N. Josipina, Šuman in Stareo; več dobrosrčnih 32 nvč.; Živeli darovalci in nabiralec! Le tako napreji! — V gostilni pri Vodpivcu daroval je jeden 20 nvč. v potrdilo, da je pravi Slovenec; istotam zložili trije bratci 20 nvč. — V zbrani družbi pri „Rošotu“ v Škedenji 2 kreni 22 stot. — V Dolini darovali botri Kukovič, Zabukovič in drugi 3 glđ. 70 nvč.

Miklavžev večer telovadnega društva „Tržaški Sokol“ vrtil se bode v soboto dne 8. decembra v društveni telovadnici. Odbor si prizadeva vsestransko in dela v ta namen velike priprave. Posebno sijajen bode nastop svetega Miklavža s njegovim spremetvom, a tudi ostale točke veporeda bodo povsem nove za naše občinstvo. Omenjeno bodi tudi, da naj dotični stariši, koji želo za svoje otroke kaj oddati Miklavžu, donečo dotično zavitko s imenom v tiskarno Dolenc najkasneje do petka sveder. Sploh pa naj vsak, ki misli

„Pustite me, da zahajam zopet k vam!“ „Ali zahajaš tako rada k meni?“, vprašal je na to gosp. kapelan, ves ginjen in jaz sem mu odgovorila ihté: „O rada, rada!“

„Otrok moj — me je opominjal na to — sedaj moraš zahajati k gospodu dekanu, saj so tudi oni dober gospod in te bodo imeli radi.“ Poljubila sem mu roko ter odšla, otiraje si predpannikom solze iz oči.

Ljubljani gospod kapelan je jel na to poučevati nas v petju: cerkvenem in domoljubnem. Često je tudi sam zapel kako domoljubno pesem in videti bi ga bili morali, kako mu je pri tem žarilo oko v ljubezni domovinski! In kako otožno mu je svenela pesem, kadar je plakal za domovino! Takrat sveda nisem razumela njegove boli, a to sem videla, da trpi. Dá: trpela je njegova duša! To sem slutila in zato sem plakala žnjim tudi jaz, kakor da ga razumem.

In kako nas je učil ljubiti svojo domovino in svoj jezik, kako je vzbujal v naših srcih ono iskro, katero je potožil Stvarnik v arce slehernega človeka — čút domovinske ljubezni. Z veseljem se spominjam onih sreč-

komu darovati kako darilo po Miklavžu, odda dotično darilo na omenjenem kraju.

Obče delavsko izobraževalno in prava varujoče društvo v Trstu. Minoli torek je bilo zopet predavanje v tem društvu. Predavatelj Kemušič je konstatoval veseljem, da je toliko delavcev došlo k predavanju. Govornik se je bavil s določili 2. člena društvenih pravil in s programom za letošnja predavanja. Iz njegovega govora smo si zabeležili nekatere glavne misli.

Društvu je namen sklicavati zborovanja in pri teh je razpravljati o predmetih, koristnih za delavca. Govoriti treba o zakonih ali postavah. Zakone delimo lahko v dve vrsti: v osnovne, ki večeje vse državljane sploh, in v take, ki so se izdali za posamične stanovce ali sloje.

Da se poravna razmerje med delavcem in podjetnikom, izdala je vlada še leta 1859 takoimenovani „obrtni zakon“. Tu bi bilo premisljati, v koliko je bil ta zakon delavcem sares v korist in koliko je še pomanjkljiv. —

In res: kolikor bolj sta se razvijali industrija in obrtnija, tako so apoznavali posneje državni poslanci, da je „obrtni zakon“ zelo pomanjkljiv, ter so svetovali vladi, naj bi se ta zakon popopolnil po potrebi. Leta 1883 izdal se je zakon o delavski sposobnosti in o tem hoče razpravljati posebej.

A predno je vlada predložila „obrtno novelo“, kateri je bilo popopolniti že zastareli obrtni zakon, ustvarila je institucijo obrtnih nadzornikov, katerim je dolžnost nadzorovati delavca in podjetnika ter posredovati med njima v slučaju prepira. Obrtnim nadzornikom je bila in je še vedno dolžnost zasledovati in obveščati vlado o vsem, kar se jim sdi važnega iz delavskih krogov. Tudi o obrtnih nadzornikih in njih delokrogu bode mu govoriti posebej.

Še-le leta 1885 je vlada zbrala potrebno gradivo ter je na podlagi skušenj izdelala nov zakon, tako imenovano obrtno novelo. Poznanje tega zakona je za delavca velike važnosti, v tem zakonu dobiva delavski stan še le zaščito ali varstva. Proučiti treba torej, ali novela ustresa vsem potrebam delavskega stanu ali ne.

Ker je med delavci še mnogo nevednosti gledé na zakona o savarovanju s slučaj bolezní in proti nesgodam, potrebno je, da se pojasnita tudi ta dva zakona.

Dalje nam je obljubil govornik govoriti o delavskem plačilu in času, o zdravstvenem stanju delavske družine. Potem hoče govoriti tudi o ženaki: o delavski moči, in o socialni važnosti iste v družini in državi.

Društvu našemu je tudi namen, poučevati svoje ude v praktičnih vedah pomožjo elementarnega in obrtnega pouka. Ako bi se v naše društvo oglašilo dovoljno število mladih delavcev, obrtnih in kupčijskih učencev, odprli bi lahko „obrtni tečaj“, v katerem bi poučevali: računstvo, knjigovodstvo, risanje, pisanje in kupčijsko korespondencijo. Odvisno je torej le od udov, da-li se izvrši vae to.

O gospodarskem vprašanju hoče prirediti g. Podgornik važna predavanja, istotako hoče tudi g. Dolenc vestno izvršiti svojo nalogo, ko pride vrsta nanj.

nih ur, katere sem preživela pri petju — na domu Simona Gregorčiča; srečno, presrečno se čutim še danes, da je bil ta divni mož — moj učitelj. Žal, da nisem mogla ustati dolgo pod njegovim nadzorstvom, kakor drugi moji vrstniki in vrstnice, katerim je blažil srce in biatril um — morala sem na tuje.

Videla sem ga posneje še enkrat kot 14 letna deklica. Ded mi je bil na smrtni postelji in vrtni sem se morala iz tujine.

Bolnega deda je obiskoval gosp. kapelan Gregorčič. Podelil je nekega dne sakrament svetega olja 87letnemu starčku. Po svetem obredu vprašal je duhoven starčka: „Oče, ali umrjete radi?“ A na začudenje nas vseh je odgovoril bolnik: „Zakaj naj bi umiral, saj je svet tako širok, da je na njem prostora tudi za-me!“ Nehoté smo se posmejali tem besedam in tudi duhovnik si ni mogel kaj, da ne bi se nasmešnil šaljivemu dedu. Ta poslednji pa je še pridodal: „Kaj ne vedó gospod, da so v nebesih sami veseli ljudje, žalostnih nočejo gori!“ In zopet si duhovnik ni mogel kaj, da ne bi se nasme-

A naše društvo je tudi „prava varujoče“, ima torej po pravih pravico in dolžnost, braniti svoje ude-delavce, ako bi se jim godila krivica od strani podjetnikov.

Ker se posamični delavec le teško premuje do pravice, treba, da mu pomaga društvo, katere more n. pr. najeti odvjetnika itd. — Društvo daje tudi podporo potujočim ter preskrbuje dele brezposelnim. Društvo je sploh velike važnosti za delavca in sedanji čas. Okleniti bi se morali tega društva vsi rasredi delavskega stanu — to bi bilo na korist delavcu samemu, narodu in domovini.

Tako nam je razložil g. K. načrt predavanja, potem pa je g. P. pojasnjeval o pomenu gospodarstva; govoriti hoče: kako nastaje in od česa je zavieno bogatstvo; o vrednosti in o tem, kar daje vrednost blagu; o kreditu, o vrednosti denarja in njega veljavi; kako upliva jo ti in drugi činitelji na razvoj obrtnije, male in velike, na podjetnika in delavce; o sadrugah itd. itd. Slednjí hoče predavati o življenju in njega končnem cilju.

To in mnogo drugega nam je povedal gosp. P., obljubivši, da hoče prihodnji torek podrobneje govoriti „o premoženju, bogastvu in vrednosti.“

Ta večer je bil sploh jako zanimiv in splošno se je isražala želja, da bi si preekrboli primernejše stanovanje in na primernejšem mestu, ako se pomnoži število članov in poslušalcev. — G. predsednik Poljšak je obljubil storiti potrebno, toda prihodnji torek se bode predavalo še v dosedanjem društvenem prostoru.

K umoru pri sv. Ivanu. Naši čitatelji se menda še spominjajo, da je neznan morilec ubil dne 12. avgusta t. l. Ano Hrovatin, stanujočo v ulici S. Cilina hāt. 428 (Sv. Ivan). Dne 16. septembra t. l. pa so zapli 36letnega izvoškega Antona Znidaršiča, stanujočega na Vrdeli hāt. 579/700 in dne 18. itatega meseca še njegovo 29letno avakinjo Ivano Znidaršič, stanujočo v isti hiši in sicer zaradi tega, ker je bil opravičen sum, da je Anton Znidaršič utegnil ubiti Ano Hrovatin, v tem ko je menda njegova avakinja Ivana Znidaršič pripomogla v to, da se je od morilca odvalil sum. Te dni so ustavili preiskavo proti Ivani Znidaršič, izpustivši jo iz zapora, v tem ko se proti Antonu Znidaršiču nadaljuje preiskava.

Slav. o. kr. poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu na znanje. Jeden naših narodnikov piše nam is Trata dne 29. min. m.: „Ali res nima tukajšnje o. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo slovenskih tiskovin v svoji zalogi? Te dni iskal sem po raznih tobakarnah dopisnic s slovenskim tekstom in sicer v takih tobakarnah, o katerih snam, da zahajajo tje po največ Slovenci. Povsod so mi odgovorili, da jih nimajo, ker „nikdo ne vpraša po takih tiskovinah“. Bil sem tudi v tobakarni v ulici delle Poste nuove hāt. 5, kjer so mi pa celó rekli, da nimajo nič sa „ščave“. Po dolgem brezuspešnem popraevanju, moral sem hoté ali nehoté nakupiti dopisnic in salepek s italijanskim tekstom. Ni dolgo tega, našteval sem parkrat celó pri o. kr. pošti slovenskih tiskovin; iskali so dolgo in slednjí našli so — hrvatekih. In tega more se sklepati, da o. kr. pošta v Trstu

nil in obiskoval je bolnika na dalje, dokler ni Bog poslednjega poklical k sebi.

Od takrat nisem več videla našega Simona Gregorčiča: oditi sem morala zopet v tujino.

Pesnik-duhoven je ostal še nekaj časa v Kobaridu, potem pa se je preselil v Rifenberk.

Skromnost Simona Gregorčiča bila je obče znana in ljubezen njegova do trpečega ljudstva nedosežna — tolažil je in vepodbujal, kjer in koder je mogel. Ni čuda torej, da ga je spoštovalo vse ter ljubilo staro in mlado.

A Simon Gregorčič ni bil samo duhovnik po božji volji — on je bil tudi naroden buditelj! Kdo se ne spominja, kako sveden je bil trg Kobariški, dokler je ime! Simona Gregorčiča v svoji aredi?! Zavednost trga Kobariškega je slovela takrat daleč na okrog. Zasnoval je čitalnico, prirejal narodne veselice. Slišala sem ga govoriti pri osnutju čitalnice: — in kako je govoril? Tako ume govoriti le Simon Gregorčič! Kako je poučeval mladino, kako navduševal isto za petje, kako vepodbujal v ljubezni do domovine!

(Konec prib.)

Slanina in mast. Kupčija je vedno mlada glede na domače klanje. Slanina Budimpešta v sodih od 200/250 kg. po 53.50, sodi po 100 kg. f. 53, 80 kg. po 54.50 — Mast, 3 komedi na 100 kg. f. 50.50 4 kom. na 100 kg. po f. 50 franko Trst.

Goved. Od 22. do 28. t. m. prodalo se je v Trstu 368 volov in 28 krav klavne živine in sicer 18 volov iz Kranjske, 166 iz Hrvatske, — iz Istre, 180 iz Dalmacije in 1 domač. Plaćevali so se: volji iz Kranjske po f. 44.— do 45.50; volji iz Hrvatske po f. 42.— do 43.—; iz Istre po f. — do —; iz Dalmacije po f. 43.— do 43.50 in domači po f. 44.— do 45.—; domače krave po f. 43.— do 44.— in krave iz Italije po f. — do — kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 3.35, II vr. po f. 2.40 slama I. vr. po f. 2.50. in II. vr. po f. 2.— kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 90 do 92 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 88 do 90 nč., furlansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po 1.02 do f. 1.05 in v part. od 30 do 50 kg. po 1.— do f. 1.02 kilogram. Tolminsko surovo maslo I. vrste po f. 1.04 do 1.08 kilogram.

Jajca na debelo po f. 3.50 do 3.70 sto komadov.

Kokoši po 1 glđ. do 1.30 komad, piščeta po f. 1.10 do f. 1.60 par.

Krompir, navadni, na debelo po 2.35 do 3.10 kvintal. „R. M.“

SVOJI K SVOJIM!

Gostilna Ivana Trevna v ulici Madonna št. 29. se priporoča slovenskemu občinstvu v obilen oblik. Točijo se zmirom izvrstna istrska in okoličanska vina po najnižji ceni. Točna postrežba z gor- kimi in miznimi jedmi. 2—52

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v sv. Petru, priporočajo svoje zalogo v Trstu: **via Pondera št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 3, Piazzetta Cordaiuoli 2,** z udomom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah.** Ogled. I. kakovosti karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljejo tudi z dopisnic.

Lična soba

je oddati v ulici S. Francesco št. 10 III. nastropje, vrata 18.

Podpisani je kupil „en block“ od ste- rajne mase trgovino

M. MILIC

na voglu Piazza Gadola in Via Nuova 27. ter naznanja p. n. občinstvu, da dočim je storil po- trebno preskrbeti trgovino z novim blagom, prodaja dosedanje blago po

najnižji razprodajalni ceni.

Priporočajo se slav. slovenskemu občinstvu za mnogobrojno obiskovanje, božič

Josip Rebech.

Zaloga piva

pivovarne bratov Reininghaus v Steinfeldu — Gradec

in 156 zaloga kisle vode Mattoni's Giesshobler pri

A. DEJAKU, junior,

v Trstu, via degli Artisti št. 8. zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant.

Maslo in kuretnina od leta 1894.

9 liber avojskega masla, ugodnega okusa, napravljene od kravjega mleka, hranjenih na pašji, glđ. 4.50; 5—7 kokošij, ki obilno nesejo glđ. 3.50; 5—7 do- belih petelinov glđ. 3.—; 3 izredno velike rase glđ. 3.—; 1 gos, izredno velika, točka 7—9 liber glđ. 3.—; 5 debela piščeta (poulardes) glđ. 3.—. Vse se pošilja franco in brez stroškov za omet s poštnim povzetoj, jamčijo, da kuretnina (perotina) dospe živa do cilja.

M. FEUER, Buczacz, 22 (Galicija).

Vozni listi in tovorni listi v **Ameriko.**

Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpena direktno v

New York & Philadelphia

koncesionovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: kon- cesionovani zastop 50—1

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri

Josip-u Strasser-u

Stadt-Bureau & commercieel Correspondent der k. k. Ousterr. Staat-bahnen in Innsbruck.

Alojz Suppanz, urar, Corso številka 39 v Trstu sprejema vsakovrstna, v njegovo stroko spada- joča naročila. — Govori slovenski.

Otvoritev novega prenočišča in restavracije Al „Moncenisio“

Piazza delle Legna št. 1 in Via Torrente.

Podpisani priporoča slavnemu potrošniku ob- šinstvu svoje popolnoma novo sezidano in elegantno urejeno prenočišče se restavracijo po smerni ceni in pošteno postrežbi.

Se števanjem

A. Tuzzi.

Fr. Iv. Kwizda

c. in kr. avstr. in kr. rum. dv. zalažnik, okrožni lekar

Korneuburg, Dunaj.

Se rabi 40 let v mnogih hle- vih, kadar hrane ne ma- ajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu obhajanja mleka in da hrane dajo več mleka.

KWIZDIN

Korneuburški redilni prašek za živino

osebno konje, rogato živino in ovce

Cena škatli 70 kr., polovici škatle 35 kr.

GLAVNA ZALOGA: okrožna lekarna XII

Korneuburg, Dunaj

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno

KWIZDIN

Korneuburški redilni prašek za živino.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrirana zadruga z omejenim poročtvom)

Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje.

Daje posojila na menjice in intabulacije proti 6% obrestim, na zastavo sreč in vrednostih papirjev pa proti 5 1/2% obrestim. Od hranilnih ulog plačujejo po 4% obresti.

Uradni dnevi so:

Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoludne in od 3. do 5. popoldne, sveda izvzemši nedelje in praz- niki. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoludne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne.

Glavni deleži veljajo po 200 kron. Zadržani deleži se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 glđ. ter

znatna vsaki delež 10 glđ. 1—26

Jak. Klemenč

TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča častitim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

nove prispelo blago za moške in žen- ske obleke, volnene robe in pletene zavratnike, spodnje kitile pletene in iz šofa, ogrinjala iz fla- nels, barhent bel, sivi in raznobarni, majo, spo- dne hlače iz volne in kotonine, nogovice volnene in iz kotonine, rokavice, flanel za obleke, srajce bele in v raznih barvah, ovrtniki, zapetnice, židane za- vratnike za moške, dežnike, židane robe, čepice, volnene komaš, volno za nogovice, kožuhovino in mufe, kakor tudi vse ostale predmete za pouk v ročnih delih v solah po najnižjih cenah. Pri vseh naročbah zagotavlja točno in pošteno postrežbo

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni ako se naroča po pošti

Ubald pl.

Trnkóczy

lekar zraven rotovža v Ljubljani

priporoča:

ZA ŽELODEC:

Murijalske kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 glđ. 8

tuct. 4 glđ. 80 kr.

Odejalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri za- basanju, skaznem želodci. — Škatulja 21 kr., je- don zavojček s 6 škatuljami velja 1 glđ. 5 kr.

Za prsa:

Planinski zeliščni ali prani sirup za odraslene in otroke; raztvarja sliz in lajša bolečino, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 glđ. 50 kr.

Za trganje:

Protinski cet (Gichtgeist) lajša in preganja bo- lečino v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 glđ. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v lekarni

Ubald pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Gostilna

ANTONA VODOPIVCA

ulica Solitario št. 12

priporoča sl. občinstvu

pristno vipavsko vino,

kakor n. pr.:

Črno, močra frankinja po 40, II. vrste

po 32, belo rebulja po 36, riesling po

40 in sladki prosekar po 48 kr. liter. —

Družinam, od 5 litrov naprej, 4 kr. ceneje.

Tudi prav domača kuhinja je na razpolago.

Krojačnica za moške, spojna z izdelovanjem perila za moške in ženske **A. ŠČUKA** Via Farneto. TRST, št. 34, I nadst. priporoča se za vsakovrstna dela kro- jne obrti za moške obleke, kakor tudi za izdelovanje perila za moške in ženske. Delo izvrši natančno po meri in cenó.

SVOJO VELIKO ZALOGO olja iz oliv priporoča 3—52 **Enrico gm. Carlo Gortan** via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

FRIDERIK SIEMENS

Dunaj.

Tovarna c. k. priv. aparatov za razsvetljavo in kurjavo. IX 2. Alserstrasse 20.

Najnovejša plinova svetiljka za zunanjo razsvetljavo: **Regenerativni plinov solčni gorilec**

75 odstotkov ceneji, kakor električne bočne svetiljke, a daje njim jednako svetlobo.

Nadalje za dvorane, delavnice, prodajalnice i. t. d. **starinskišene ventilujoče re- generativne plinove svetiljke** ter **plinove svetiljke v steklu**, katere se morejo rabiti povsod in so pri-erno za vse slučaje. Uvedene so po vsem svetu.

Ceniki in proračuni zastoj.

Glavni zastopnik za Trst: **HENRIK WAGNER, Via Carintia 4.**

Uzorec zastoj in franko!

azgrevanje stanovanj,

kakor tudi cerkv, šol, dvoran, prostorov itd.

Je mogoče le po **Siemens-ovim za gas (plin) prirejenim pečim**

ki se lahko ogreje brez oglja, brez pepela, brez saj, brez smrada, so najpri- kladnejše i najzdravje vsled **razprostujoče se gorkote!**

Najboljša peč kar se dostaja moči razgrevanja ali trpežnosti.

Mnogo najboljših priznanj.

FRIDERIK SIEMENS, Dunaj, IX/2

C. kr. priv. tovarna aparatov za razsvetljavo in kurjavo. ZALOGA V TRSTU PRI TVRDKI **Carl Greinitz Neffen.**

Richterjeve sidro-omarice za gradnjo hišic

so slej ko prej nedostopne te so najpriljubnejše bo- žično darilo otrokom, ki so dos tri leta stari. Tudi conejša nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo let in jih je moči celo po daljšem času popolniti in po- večati. Pristno

sidro-omarice s kamenčki

reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh deželah šela ne- pristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz pre- pričanja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem sredstvom, da se otrok igraje prijetno zabava, kateri igri skoro ni najti primere, naj si naroči šim hitreje od pod- pisane firme **Novo bogato ilustrirani cenik** in naj čita v njem natisnjena mnenja, ki so izredno laskava. Pri kupo- vanji blagovoli naj se izrečno zahteva: **Richterjeve sidro- omarice s kamenčki za gradnjo hišic** (Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori, dobi lahko posnetek, ki je menj vreden. Zato je vzeti le sloveče prave omarice, ki se dobe za ceno 35, 70, 80 kr. do 5 glđ in više in so v zalogi v vseh finejših trgovinah s igračkami.

Novo! Richterjeve strpljivostne igre: **Jajce Kolombovo, strelovod, tehtitelj v jesi, preganjalec muh ali trm.** Cena igri 35 kr. Pristno samo s sidrom!

F. Ad. RICHTER & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za gradnjo hišic. Dunaj, I. Nibelungengasse 4. Tovarna: XIII/1 (Hitzing) Rudolfst. (Thür.). Glten, Rotterdam, London E. C., New-York, 17. Warren-St.

I. Singerstrasse 15, **Dunaj.**

J. PSERHOFFERJA

lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“.

Kričistilne kroglice, prej imenovane univerzalne kroglice

zaslužijo to ime po vsaj pravici, kajti v resnici je mnogo boleznij, pri katerih so te kroglice poka- zalo svoj izvrsten učinek

Ze več desetletij so te kroglice povsod razširjene in malo družin utegne se najti, v katerih bi pograščali malo zaloga tega izvrstnega domačega sredstva.

Vsi zdravniki so priporočali in priporočajo te kroglice kot domače sredstvo, posebno pa proti boleznim po **slabi prebavi in zabasanju.**

Te kroglice stanejo: **1 škatulica z 15 kroglicami 21 nč., jeden zavitek 6 škatulje 1 glđ. 5 nč.,** pri nefrankovani pošiljavi **1 glđ. 10 nč.** — Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: **1 zavitek kroglice 1 glđ. 25 nč., 2 zavitek 2 glđ. 30 nč., 3 zavitek 3 glđ. 35 nč., 4 zavitek 4 glđ. 40 nč., 5 zavitek 5 glđ. 20 nč., 10 zavitek 9 glđ. 20 nč.** (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pscherhoferjeve kričistilne kroglice“ in paziti je, da ima pokrov vsake škatuljice isti podpis **J. Pscherhofer v rudičih pi- menih,** katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino

J. Pscherhofer, 1 posodica 40 nč., prosto poštno 65 nč.

Trpotčev sok,

1 steklenica 50 nč.

Amerik. mazilo za trganje,

1 posodica 1 glđ. 20 nč., 1 škatulja 50 nč., post. prosto 75 nč.

Prah proti potenju nog,

1 stekl. 40 nč., post. prosto 65 nč.

Balzam za goltanec,

(Praške kapljice) 1 steklenica 22 nč.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmacevtske specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene; in se na zahtevanje točno in v ceno preskrbljajo tudi predmeti, kojih ni v zalogi. — **Razpošiljanja po pošti** vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po postnem povzetju.

Pri depošiljavi denarja po poštni nakaznici stane porto dosti manj kakor po povzetju.

Angleški balzam,

1 steklenica 50 nč.

Fijakerski prsni prašek,

1 škatulja 35 nč., post. prosto 60 n.

Tanokininska pomada

J. Pscherhofer, pospe- šuje rast las, 1 škatu- lica 2 glđ.

Univerzalni plašter

prof. Steudela, 1 posodica 50 nč., post. prosto 75 nč.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Muller'ska domača sredstvo proti posledicam slabe prebave, 1 zavitek 1 glđ.